

Targum Jonathan - Genesis 37 - Vayeshev

Hoofdstuk 37

1 En Jakob woonde in vrede in het land van de vreemdelingschap van zijn vaderen, in het land Kenaan.

2 Dit zijn de generaties van Jakob. Jozef was een zoon van zeventien jaar. Hij was van de school gekomen en was een jongeling opgevoed met de zonen van Bilha en de zonen van Zilpha, de vrouwen van zijn vader. En Jozef bracht hun slechte verslag; want hij had ze het vlees zien eten dat door wilde dieren was verscheurd, de oren en de staarten; en hij kwam en vertelde het aan zijn vader.

3 Israël hield meer van Jozef dan van al zijn zonen, omdat de gelijkenis van Jozef op de zijne leek, en hij maakte voor hem een gewaad met figuren.

4 Zijn broers zagen dat hun vader hem meer liefhad dan al zijn broers, en zij koesterden vijandschap tegen hem en waren niet bereid om vreedzaam met hem te spreken.

5 Jozef droomde een droom en vertelde die aan zijn broers, en zij voegden er nog aan toe vijandschap tegen hem te koesteren.

6 En hij zei tegen hen: Hoor nu deze droom die ik heb gedroomd.

7 Zie, wij waren midden op het veld schoven aan het binden, en zie, mijn schoof stond op en stond rechtop; en zie, uw schoven omringden en bogen zich voor mijn schoof.

8 Zijn broers zeiden tegen hem: Denk je erover om over ons te regeren, of verwacht je om over ons te heersen? En ze voegden er nog aan toe vijandschap tegen hem te koesteren, vanwege zijn droom en vanwege zijn woorden.

9 En hij droomde weer een andere droom, vertelde die aan zijn broers en zei: Zie, ik heb weer een droom gedroomd, en zie, de zon en de maan en elf sterren bogen voor mij.

10 En hij vertelde het aan zijn vader en aan zijn broers; maar zijn vader berispte hem en zei tegen hem: Wat is dit voor een droom die je hebt gedroomd? Zal ik, en je moeder, en je broers, echt komen en voor je neerbuigen?

11 En zijn broers benijdden hem; toch bewaarde zijn vader het gezegde in zijn hart.

12 En zijn broers gingen heen om de kudde van hun vader te weiden in Shekem.

13 En het was in de tijd van dagen dat Israël tegen Jozef zei: Weiden uw broers niet in Shekem? Maar ik ben bang dat de Hivaeen hen komen slaan, omdat zij Hamor en Shekem en de inwoners van de stad hebben verslagen. Kom nu; en ik zal je naar hen toe sturen. En hij zei: Zie mij.

14 En hij zei: Ga, zie het welzijn van Uw broeders en het welzijn van de kudde, en geef mij bericht aan de diepe Raad. Maar hij zond hem volgens de diepe raad die tot Abraham in Hebron was gesproken; want op die dag begon de cativiteit van Mizraim. En Jozef stond op en kwam te Shekem.

15 En Gabriël in de gedaante van een man vond hem dwalend in het veld. En de man vroeg hem, zeggende: Wat zoekt u?

16 En hij zeide: Ik zoek mijn broeders; laat me zien, bid, waar ze zich voeden.

17 De man zei: Ze zijn van hier gereisd, want ik hoorde achter de Sluier dat zie, vanaf vandaag zou de dienstbaarheid aan de Mizraeen beginnen; en in de profetie werd tegen hen gezegd dat Hivaeen zou proberen om slagorde tegen hen op te stellen. Daarom zeiden ze: we gaan naar Dothan.

18 Jozef ging zijn broers achterna en vond ze in Dothan. En ze zagen hem van verre, voordat hij dichtbij hen was gekomen, en smeedden een complot tegen hem om hem te doden.

19 Simeon en Levi, die raadsbroeders waren, zeiden dat ieder tot zijn broer zei: Zie, deze meester van dromen komt.

20 En nu, laten we hem doden en hem in een van de putten gooien en zeggen dat een boosaardig beest hem heeft verslonden; en we zullen zien wat de interpretatie van zijn dromen zal zijn.

21 Ruben hoorde het, redde hem uit hun handen en zei: Wij zullen hem niet doden en ons niet schuldig maken aan zijn bloed.

22 En Ruben zei: Laten we geen onschuldig bloed vergieten. Werp hem in deze kuil in de wildernis, maar de hand van de doder strekt zich niet tegen hem uit; omdat hij hem uit hun hand zou verlossen

en hem aan zijn vader zou teruggeven.

23 Toen Jozef bij zijn broers kwam, trokken ze hem zijn kleed uit, het figuurachtige kleed dat hij aan had,

24 en nam hem en wierp hem in de kuil; maar de kuil was leeg, er was geen water in, maar er zaten slangen en schorpioenen in.

25 En ze zaten rond om brood te eten. En zij sloegen hun ogen op en keken, en zie, een troep Arabieren kwam uit Gilead aan met hun kamelen, dragende was, hars, balsem en stacte, op weg naar Mizraim.

26 Jehuda zei tegen zijn broers: Wat hebben we aan de mammon als we onze broer doden en zijn bloed bedekken?

27 Kom, laat ons hem aan de Arabieren verkopen, en onze handen zullen niet tegen hem zijn om hem te doden; want onze broeder is ons eigen vlees. En zijn broers waren het daarmee eens.

28 En de Midianitische mannen, meesters in zaken, gingen voorbij; en zij haalden en brachten Jozef uit de put, en verkochten Jozef aan de Arabieren voor twintig mahin zilver; en zij kochten sandalen van hen. En zij brachten Jozef naar Mizraim.

29 En Ruben keerde terug naar de kuil; want hij was niet bij hen geweest om te helpen toen ze hem verkochten, omdat hij had zitten vasten omdat hij het bed van zijn vader had beschaamd; en hij was tussen de heuvels gaan zitten, opdat hij naar de kuil zou kunnen terugkeren en hem voor zijn vader zou kunnen opvoeden, als hij misschien zijn woede zou kunnen afwenden. Maar toen hij terugkeerde en zag, en zie, Jozef was niet in de kuil, scheurde hij zijn kleren,

30 en keerde terug naar zijn broers en zei: De jongen is er niet; en ik, waar zal ik heen gaan, en hoe zal ik de blik van mijn vaders gezicht zien?

31 Maar zij namen het kleed van Jozef en slachtten een geitenbokje, omdat zijn bloed is als het bloed van een mens, en zij besmeurden het kleed met het bloed.

32 En zij stuurden het door de hand van de zonen van Zilpha en van de zonen van Bilha het afgebeelde kleed; en zij brachten het naar hun vader en zeiden: Dit hebben we gevonden; weet nu of het het kleed van uw zoon is of niet.

33 Hij herkende het en zei: Het is het kleed van mijn zoon: een dier uit de wildernis heeft hem niet verslonden, noch is hij door mensenhanden gedood; maar ik zie door de Heilige Geest dat een slechte vrouw tegen hem opstaat.

34 Jakob scheurde zijn kleren, wikkelde een zak om zijn lendenen en rouwde vele dagen om zijn zoon.

35 Al zijn zonen en alle mannen van zijn huis stonden op en gingen heen om hem te troosten; maar hij weigerde troost te ontvangen en zei: Want ik zal treurend naar mijn zoon afdalen naar het huis van het graf. En zijn vader Izhak weende ook om hem.

36 Maar de Midjanieten verkochten hem in Mizraim aan Potifar, een bevelhebber van Farao, een bevelhebber van de lijfwachten.

From:

<https://studie.famvisser.net/> - **Studie Pagina Chavoerah Maqor**

Permanent link:

https://studie.famvisser.net/doku.php?id=targum_genesis37&rev=1671441727

Last update: **2022/12/19 10:22**

